

Verslag Truckfun 2010

Willy Cools, hoofdorganistor voor het transport op truckfun, werd dit jaar 65 jaar. "Jong geleerd is oud gedaan", zei Willy tegen Sam. Sam was net 10 jaar. Willy was er als de kippen bij, zoals altijd trouwens. Om negen uur 's morgens kwam hij ons al ophalen. Alles moest nog een plaats krijgen op het truckfunplein. Sam hielp mee aan de voorbereidingen. Hij knipte drankbonnetjes, pannenkoekenkaartjes & hotdogbonnetjes. Terwijl mama alles klaarlegde telde Sam het wisselgeld. "Waar kan ik nog meehelpen mama?", vroeg Sam nieuwsgierig. Hij wilde graag zelf kiezen waaraan hij kon meehelpen. Dit geldt voor alle bereidwillige mensen die meehelpen op truckfun...

Om tien uur staan Sylvie, Steve, Liliane en Long paraat met de vlam in de pijp. We zetten nadars, tafels en stoelen op. Met een hefboomsysteem en wat goede moed tovert Steve de trap en rijen stoelen naar buiten. Long en twee jonge chauffeurs van de firma Cools zwieren alles netjes op het truckfunterras. Sylvie & Liliane zwoegen om de grote hoeveelheid prijzen een mooi plaatsje te geven. Françoise was maanden vooraf actief om tombolaprijzen te ronselen; mensen op hun goede vertrouwen aan te spreken; alles mooi te klasseren en in te pakken. Uren, dagen, weken lang stond de truckfuntombola op de agenda bij Françoise. Gelukkig staken Sylvie & Stephan een handje bij voor het vervoer. De kringloopwinkel droeg dit jaar haar steentje bij om nieuwe prijzen te vinden. Ook Willy haalde talrijke zakken prijzen bij. Er stond terug een berg in het tuinhuis bij Françoise. Gelukkig kwam Kurt telkens op het goede moment om alles op te halen. Sommige dozen waren door één man niet draagbaar. Manden, dozen, zakjes, pakjes,...dragen, schuiven, slepen, ... op de arm, in de zij, op het hoofd...Ja, even waande Françoise zich een Afrikaanse vrouw.

De voormiddag kriebte rustig & droog op. Rond één uur dertig zag je de weggeuzen het plein oprijden. Ze parkeerden zich in colonnes van tien vrachtwagens. Zo'n 34 chauffeurs kwamen vrijwillig hun namiddag spenderen aan truckfun. Als de eerste vrachtwagenchauffeurs het plein opreden, stonden er al enkele mensen te trappelen. Twee Nederlandse jongens waren speciaal voor truckfun al van rond de middag aanwezig. De ene had een speelgoedfluitje waarmee hij zijn plezier hoorbaar maakte. Groepjes chauffeurs kwamen samen op het plein staan om een praatje te maken. Ook een 18-tal mensen van MTC triangle offereden hun vrije namiddag op ten voordele van mensen met een handicap, kinderen en senioren. De wegkapiteins hadden een serieuze opdracht om duidelijk te maken dat de vrachtwagens in aantocht waren. Tientallen rijen wielen na elkaar zwiepten over de kasseien, echte asfaltwegen en vluchtheuvels. Zelfs een drietal bruggen in Deinze en één in Nevele zaten in het parcours. Bij het opstappen zie je telkens dat de mensen blij zijn als ze er geraakt zijn, zo hoog in de cabine. Ze stralen op hun plekje. Ondanks de regen bleven er maar mensen komen. Maar als je zo hoog en droog zit heb je weinig last van de regen.

Kinderen kwamen al vroeg hun formulier voor de tekenwedstrijd indienen. De mensen van de Gezinsbond brachten het springkasteel. Vele kinderen sprongen hemels hoog, maar in de vrachtwagen zitten is nog hoger. Sandy kwam om kinderen te schminken. Niets anders dan blij gezichten als je lieve lieveheersbeestjes of frivole vlindertjes zag rondhuppelen...De kinderen konden ook nog ter plaatse een tekening inkleuren. Om 16u zorgende Sylvie & Sam voor de trekking van de reuze prijzen. Iemand ging naar huis met een reuzegrote pluchen vos. Bij de tombola kregen sommigen sportzakken of gevulde tasjes van het Nieuwsblad. Kortom. Iedereen had een mooie prijs en Françoise straalde van geluk. En we tikten allen op het einde nog met de chauffeurs op een volgende geslaagde truckfun!

Mieke Roelens